

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ХЛЯБЪТ, ХВЪРЛЕН ПО ВОДАТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението в пустинята	9
2. Видението при Мамриевите дъбове.....	16
3. Видението с Царя, овцете и козите.....	23

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи мой братко! Верни ми приятелю!

Аз се моля на моя Господ Исус Христос да покрие сърцето ти с Духа Си, за да можеш не просто да разбереш, но да заживееш посланието в тази тема. Защото колкото повече приближава свършекът, толкова повече Исус ще изпраща Дух на Светлина и съвършено просветление. Дух, Който ще ни облече със светлия и чист висон на благовестието, за да бъдем от поколението на праведните. За да не се окажем във външната тъмнина, където ще бъдат изхвърлени всички, които презират благовестието за Небесното Царство.

През изминалите години на моята вяра в Бога сърцето ми имаше прекрасната привилегия да общува със Спасителя Христос. Моят Господ, пълен с огромна милост към мен и братята ми, нееднократно идваше, за да ми разкрие колко велико и прекрасно Спасение е промислил Отец за чедата Си. Спасение, което дяволът винаги е искал да осуети, като върже и поквари много сърца, тъй че да не мислят за горното, нито да пребъдват в небесните места със Святия Дух. Но Господ е Верен. Верен дотолкова, че в останалото съвсем малко време да измъкне Своите от властта на дявола. Верен дотолкова, че да ни се разкрие в такава пълнота, за каквато сърцата ни дори не са мечтали.

Когато Исус дойде към сърцето ми в едно ранно утро, Той така докосна спомените ми, че в ума ми се появи една история, която в миналото обичах да разказвам на приятелите си. Аз не съм измислил тази история, но съм я прочел в книга. И тя така е докоснала сърцето, че поуката от нея завинаги е оставила отпечатък върху вярата ми в Бога. Нека сега ти разкажа тази история, защото с нея ще влезем в дълбочините на тази книга.

Един богаташ умрял и душата му попаднала в ада. Той не искал да повярва, че съществува толкова жестоко и ужасно място, където биват наказвани грешниците и злите хора, но ето, че адът се оказал абсолютно реален. Богаташът дори не искал и да си представи, че тук ще прекара цялата вечност. Затова закрепчал с всичка сила, докато демонът оковавал с

вериги душата му. И ето думите, които богаташът крещял с надежда, че Бог ще го чуе:

“Господи, нима Си толкова жесток? Нима аз заслужавам да се мъча цяла вечност? Не бъркаш ли, Господи? Не е възможно да не Си видял поне едно добро в живота ми. Не е възможно в целия ми живот да няма поне един повод за Спасение. И ако Ти наистина Си милостив и справедлив, то сега ще чуеш виковете ми и ще ме измъкнеш от това ужасно място.

Моля Те, Господи! Виж отново живота ми! Защото непременно някъде в него има поне едно добро, което тежи повече от злото, което съм сторил против Тебе и хората...”

Ето така крещял богаташът и не спирал, докато най-сетне Господ чул виковете му. Тогава Мъдрият и Превъзвишен Творец положил в дланта на ръката Си целия живот на богаташа, като внимателно разгледал вършеното от човека. А след това извикал при Себе Си един от ангелите, като му казал:

“Дочух виковете на този зъл човек и реших отново да прегледам целия му живот, за да му дам и най-малкия повод за Спасение. Ето, че такъв повод има. Защото този богаташ преди години излязъл на пазар и напълнил каруцата си с всякакви стоки. А на връщане от пазара едно от колелата на каруцата минало над малко камъче, а каруцата се разтресла и от многото стока, натоварена на нея, изпаднала една връзка лук. А един бедняк се втурнал да вземе падналия от каруцата лук. Богаташът, като видял това, не спрял конете, за да си вземе връзката с лук, а махнал с ръка и смеейки се казал на бедния:

“Хайде, хайде, вземи този лук! За да видиш, че не съм стиснат!”

Ето доброто, което богаташът е сторил пред очите Ми. Затова вземи сега тази връзка лук и отиди в ада, за да измъкнеш душата му...”

Ангелът изпълнил Божията заповед и взел връзката с лук, като отишъл в ада, където съгледал все още крещящата душа на богаташа. И там му казал:

“Всеомогъщият Бог чу вика на душата ти и сега ти отговаря. Защото наистина има добро, което някога си сторил, като си дал на един бедняк падналата от колата ти връзка лук. И аз сега съм изпратен от Него, за да те спася именно с тази връзка лук. Хвани се за нея, за да се измъкнеш от огъня и жупела...”

След думите си Господният ангел се навел над мъчещата се душа на богаташа и протегнал връзката с лук. Тогава душата моментално се хванала за връзката с лук и ангелът започнал да я измъква от адските мъки. Видели как един от тях се спасява по Божието Провидение, останалите мъчещи се души панически се хвърлили към богаташа, като го хванали за нозете с цел и те да се измъкнат от мъките на ада. Виждайки всичко това богаташът закрещял:

“Ах мръсни и жалки грешници! Кой ви каза, че заслужавате спасението, когато то е само мое...”

Думите му нямали никакъв ефект, защото грешниците още повече се вкопчили в нозете му, а ангелът вече издигал душата нагоре. И понеже богаташът не можел да понесе гледката в нозете си, където още десетина души се издигали с него, той отново закрещял, този път още по-силно и яростно:

“Пуснете ме! Пуснете ми краката! Тази връзка с лук не е ваша. Тя е моя, моя, моя!”

И понеже грешниците не го пускали, станало така, че за миг богаташът забравил, че държи с ръцете си връзката лук. И като пуснал връзката, тръгнал да налага с ръцете си хваналите го за нозете грешници. Тогава и той, и грешниците отново полетели към огъня и жупела на ада. А от високото към ужасения богаташ долетял гласът на ангела:

“Господ наистина е справедлив и ти наистина си това, което си! Ти наистина заслужаваш мястото си и мястото ти те заслужава...”

Връзката с лук! Ето това, братко мой, е големият проблем пред човеците. И ако в тази история нещата са се развили с една връзка лук, то какво ще кажеш, когато стане дума за Небесния Хляб? Какво ще кажеш, когато един ден мнозина се окажат във външната тъмнина, понеже са счели че Хлябът е техен, а не Господен?

Аз наистина не искам да повярвам, че това ще се случи. Но било че сърцето ми иска да вярва или не иска, именно Исус беше Този, Който докосна сърцето ми и извади в мислите ми тази поучителна история. Нещо повече. Той дойде при мен, като ми каза:

“Искам да говориш на Църквата Ми! Искам да предупредиш всичките Ми братя и сестри за нещата, които сега ще ти дам. Защото е дошло времето, когато едни ще покажат, че са синове на Баща Си, а други - че никога не са били раждани от Него. Защото е дошло времето за най-съдбоносния изпит - изпитът с Небесния Хляб. Изпитът с Хляба, който всички трябва да хвърлите по водата, за да Го намерите в Деня пред Моето Съдилище. За съжаление мнозина няма да Го намерят, понеже вече са били излъгани от дявола в сърцата си. Излъгани точно така, както и онзи богаташ в ада. Затова Ми кажи:

Коя беше Съвършената молитва, с която Аз ви научих да се молите? Какво гласяха думите на тази молитва?”

Отговорих:

“Господи мой! Думите на тази молитва гласяха:

“Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име! Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето така и на земята; дай ни днес ежедневния хляб; и прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници; и не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия, [защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин]...”¹

Тогава Исус продължи, като ми казваше:

“Виждаш ли как всички трябва да се молите за ежедневния Хляб? Виждаш ли как чедата трябва да молят Небесния си Баща да им дава? А Кой е Хлябът, Стефане? Кой е Хлябът, от Който се нуждае всяко сърце, за да наследи Спасение и Вечен Живот?”

“Господи мой! Ти Си Този Хляб! И ние се нуждаем от Тебе всеки ден. Защото само чрез Тебе можем да пораснем и да се укрепим в съвършено познаване на Волята на Отца...”

¹ (Матей 6:9-13)

“Кажки Ми тогава: Верен ли е Бащата да изпълни тази молитва, която Сам Синът даде да бъде изговаряна пред Лицето Му? Верен ли е Бащата да даде на чедата Си Хляба Христос?”

“Да, Исусе! Отец е Верен. Той никога няма да ни остави без Небесния Хляб. Понеже са нови всяка сутрин Неговите благости и милости, които Той заръчва за Верните Си чеда...”

“А какво би сторил ти, когато получиш Небесния Хляб? И какво Господ твоят Бог ти дава да вършиш в продължение на години?”

“Исусе! Аз вярвам, че Отец Ми дава Хляба на Живота, за да Го дам на ближните си. Защото молитвата към Отец казва:

“Дай ни днес ежедневния хляб!”

Но Твоите думи в Евангелията гласят също така:

“Даром сте приели, даром давайте!”

Ето защо, когато аз получа Хляба Христос, то моята свършена длъжност пред Отца е:

Както даром съм Го получил, така и даром да Го раздам на братята и сестрите си...”

“Виж тогава и дълбокото на Моята заповед, свързана с даването. Защото всеки, който даром е получил Небесния Хляб, трябва да има вярата и дръзновението да изпълни писаното:

“Хвърли хляба си по водата, защото след много дни ще го намериш!”²

Какво значи да хвърлиш хляба си по водата? Как разбираш тези Божии думи?”

“Исусе, аз вярвам, че Хлябът Си Ти, а водата е Присъствието на Святия Дух. Ако човек, който получава Теб, раздава Теб на ближните в Присъствието на Духа, то тогава такъв непременно е изпълнил и писаното...”

“Точно така е, момчето Ми. Но днес е времето, когато хиляди по хиляди отстъпват назад от Господа, защото не искат да живеят в Святото Слово на Отца Ми. Те вече са били захранени от друг дух, друг Исус и друго благовестие. Друг дух, който иска Божиите чеда

² (Еклесиаст 11:1)

не да дават, но да продават! Друг Исус, който иска Небесния Хляб, положен на сергия, а не хвърлен по водата. Друго благовестие, което кара мнозина да намерят наградите си не след много дни, а веднага. Кажете Ми тогава:

Кои получават веднага наградите си и користите си? И не са ли такива обладани от дявола?"

"Господи мой! Един търговец, който не дава, но продава, намира веднага користите си и наградата си. За него не е нужно да чака много дни, понеже веднага намира онова, което търси. И именно за такива Ти ни предупреди с думите, че:

"Те вече са получили своята награда..."

"Знай тогава, че всяка такава награда иде с проклятието си. Тази книга, с която Аз те вдъхновявам, непременно ще разкрие на разумните и Верните до къде стига пътят на даващите и докъде стига пътят на продаващите. Затова последвай своя Господ във виденията, които Той ще ти даде. Защото Хлябът, Който слиза даром от Небето, едни непременно ще хвърлят по водата, за да Го намерят при Събора на праведните, а други непременно ще Го продадат, за да вземат приживе користите си и наградите си.

Блажени човеците, които се покаят и решат завинаги в сърцата си, че нищо не е тяхно, но всичко е Божие! Такива непременно ще пребъдат пред Лицето Ми! Проклети човеците, които с ненаситна похот и алчност продължат да продават Небесния Хляб и да търсят поклоните пред дявола в пустинята. Такива непременно ще бъдат потопени от вълните на огненото езеро, което гори с жупел.

А сега нека те заведе в Живото Евангелие, за да дам на Моите онази пълнота от Небесна Благодат, която завинаги ще ги утвърди като даващи..."

След последните Си думи Господ докосна главата ми и само след миг аз се озовах в Живото Евангелие. Моля те, скъпи ми братко! Последвай Духа и виденията в тази книга. Защото не друг, но Сам Христос, Който живее в сърцето ти, иска да последва Себе Си! Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО В ПУСТИНЯТА

Нека ти кажа, скъпи ми братко, че усещах в духа си не просто Благодат, но Божия мощ, каквато рядко е посещавала сърцето ми. Аз все още не можех да разбера защо е толкова огромна Божията Сила вътре в мен, но твърде скоро щях да разбера, че това се дължеше на изявата на моя Господ. Този път Той беше дошъл при мен, не просто като Спасителят. Той беше дошъл като Хлябът. А когато човек вкухва от Хляба, то тогава сърцето експлодира от Божието помазание. Затова и при мен нещата бяха повече от категорични.

Аз бях в Живото Евангелие и първото нещо, което виждаха очите ми, бяха пясъците на една огромна пустиня. Слънцето пареше над тези пясъци, а погледът можеше да съзре среди тях пълзящи скорпиони и змии. И ето, че по Волята на Бога сърцето ми се обърна в самото видение и аз съзрях моят Господ. Той беше коленичил и покрил главата Си с бялата Си дреха. Устните на Исус бяха изпръхнали, а върху Лицето Му стоеше печат на огромно изтощение. Върху скулите на Лицето Му се стичаха малки бразди от пот и всичко в изгледа на Исус подчертаваше върховно утеснение. Така, докато гледах на Спасителя, забелязах, че до Него се приближи дяволът. Той бе като сянка и привидение, но достатъчно видим, за да бъде забелязан. Тогава очите ми видяха още подробности. Защото около осанката на дявола бяха разхвърляни черни камъни, по-различни от нормалните камъни, каквито човек би видял в някое пустинно място. Дяволът погледна на Исус, а след това с мазен и съблазнителен глас каза на Господа:

“Ако Си Божий Син кажи на тия камъни да станат хлябове...”³

А тогава, след като чу думите му, Исус отговори:

“Писано е: “Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста...”⁴

След думите Си Господ се изправи в самото видение и пристъпи към мен, като ми каза:

³ (Матей 4:3)

⁴ (Матей 4:4)

“Искам внимателно да забележиш, че около дявола има камъни, с които той Ме изкуси, като Ми предложи да ги превърна в хлябове. Виж тези камъни, Стефане. Защото това не са обикновени камъни и този изпит в пустинята не е обикновен изпит...”

Погледнах във видението към камъните и забелязах, че от тях сякаш излизаше тъмнина. Те бяха като извори на мрак и на нечестие. Затова казах на Исус:

“Господи, тези камъни сякаш, че са извори на зло. И аз съм сигурен, че дяволът е имал причина, за да ги постави пред очите Ти...”

“Разбира се, че има причина. Защото именно след пустинята Човешкият Син се върна пълен със Силата на Светия Дух и започна Своето служение на земята. И за да разбереш силата на тези тъмни камъни, то трябва да помислиш какво правех Аз в тази пустиня и защо бях дошъл тук...”

“Господи, Ти пости четиридесет дни и ноци. Така говори Словото Ти...”

Исус ме погледна с необикновено остър поглед в зениците Си. А после каза:

“Аз не просто дойдох да постя. Аз дойдох да извърша Волята на Отца Ми, за да се сбъдне писаното за Мен. А къде е изявено Словото на Отца Ми за онези, които постят по Съвършената Му Воля?”

Въпросът на Господ беше като Светлина в изпръхналите Му устни. И сърцето ми улови отговора в тази Светлина. Затова казах на Исус:

“Спасителю мой! В “Книгата на пророк Исайя” Отец изяви какъв е съвършеният пост пред очите Му. Защото Той каза чрез пророка Си:

“Не това ли е постът, който Аз съм избрал, - да развързваш несправедливите окови, да разслабваш връзките на ярема, да пускаш на свобода угнетените, и да счупваш всеки хомот? Не е ли да разделяш хляба си с гладния, и да въвеждаш в дома си сиромаси без покрив? Когато видиш голия да го обличаш, и да се не криеш от своите еднокръвни? Тогава твоята светлина ще изгрее като зората, и здравето ти скоро ще процъфти; правдата ти ще върви пред тебе, и славата Господна ще ти бъде задна стража.

Товага ще зовеш, и Господ ще отговаря! Ще извикаш, и Той ще рече: Ето Ме! Ако махнеш изсред себе си хомота, соченето с пръст и нечестивите думи, ако даруваш на гладния желаното от душата ти, и насищаш наскърбената душа, товага светлината ти ще изгрыва в тъмнината, и мракът ти ще бъде като пладне. Господ ще те води всякога, ще насища душата ти в бездъждие, и ще дава сила на костите ти; и ти ще бъдеш като напоявана градина, и като воден извор, чиито води не пресъхват. И родените от тебе ще съградят отдавна запустелите места; ще възстановиш основите на много поколения; и ще те нарекат поправител на развалините, възобновител на места за население...”⁵

Исус се усмихна, а после продължи да ми говори, като казваше:

“Сега разбираш ли защо постих в пустинята? Сега разбираш ли защо след като излезе от пустинята Човешкият Син започна да развързва несправедливите окови и да разслабва връзките на ярема? Сега разбираш ли защо Аз започнах да пускам на свобода угнетените и да счупвам хомота им? Не беше ли именно това Постът Господен - да разделям Хляба Си с гладния и да въвеждам в Дома на Отца сиромаси без покрив? И как би реагирал Сатана, когато знае с каква Сила се обличат постещите по Волята на Отца?”

Погледнах отново на тъмните камъни във видението, а после казах:

“Господи мой! Сега разбирам, че тези тъмни камъни са като противовес на Божията Сила. А онзи, който се изкуси чрез тях и не ги отблъсне, непременно ще бъде покварен, понеже ще счита за Хляб онова, което е мерзост...”

“Точно така е, момчето Ми! Именно това бе причината дяволът да иска камъните му да станат като Хляб. Но Хлябът на Бога никога няма да стане камък на дявола и камъкът на дявола никога няма да стане Господен Хляб! Затова сега се приближи към тези камъни и ги докосни с ръката си...”

Заповедта на Исус в първия миг ме смути, понеже аз не исках дори да гледам на тъмните камъни. Но вътре в себе си знаех, че ако Господ е

⁵ (Исайя 58:6-12)

настоятелен, то е, понеже иска да отвори очите ми за невидимото зло на дявола. Затова се приближих към един от камъните и го докоснах...

В следващия миг нещо гадно и лепкаво се плъзна по ръката ми, така че инстинктивно я дръпнах назад. Тогава отново погледнах към дланта си и забелязах, че самата ми кожа беше променила вида си. Тя приличаше на банкнота. Самата банкнота бе толкова убедителна, щото имах чувство, че нося тънка ръкавица, направена от пари. Опитах се да сваля тази банкнота и някак да я скъсам. Донякъде успях, но под скъсаното се виждаше част от нова банкнота с още по-висок номинал от горната. И аз, като започнах да тръскам ръката си, извиках към Исус:

“Господи, очисти ръката ми! Виж какво стана с мен. Та от този тъмен камък излезе нещо мазно и плъзгаво, което се полепи по дланта ми и не мога да го изтрия. А то прилича на пари...”

Послушал вика ми Исус простря ръка и ме докосна. А тогава мазното и плъзгаво нещо падна от ръката ми на пясъка и мигом се превърна в змия, която на зиг-заг започна да бяха далеч от Господ. А тогава Той ме попита:

“Да заповяда ли твоят Господ на такъв камък да стане Хляб?

Или нека да те попитам още по-ясно:

Да заповядам ли търговията с Небесния Хляб като изява на Божията Воля и Слово?”

“Не, Исусе! Да не бъде! Та това мазно и плъзгаво нещо, излязло от камъка, си беше изкусителен демон на Сатана!”

“Точно така, момчето Ми. Такива изкусителни демони полепват по ръцете на пастири и проповедници, тъй че когато ръката им се протегне, за да вземе Небесния Хляб, то в мига, когато Го вземат, те вече или са Го купили, или ще Го продадат. Те просто правят в пустинята това, което твоят Господ не направи. Защото решават в сърцата си, че камъните на дявола са досущ като Небесен хляб. Но ти отново се докосни до другия тъмен камък, за да видиш какво ще излезе от него...”

Отново с огромно нежелание протегнах ръка към другия камък. А от камъка отново излезе нещо гадно и лепкаво, което се плъзна по ръката ми, така, че аз отново я дръпнах. А очите ми отново погледнаха към дланта ми.

На нея сякаш, че беше изобразен моя Господ. И самият образ беше толкова изкусно изработен, че без намесата на Исус във видението, аз нямаше да мога да освободя ръката си от измамливото зло. Тогава се обърнах към Него и Му казах:

“Господи, това е измама! От този тъмен камък не може да излезе Сила, която да изгради Твоя Образ...”

А Господ, като ме гледаше твърде внимателно и съсредоточено, ми каза:

“Затова пък точно от такъв камък излиза сила, която изгражда кариерата и благополучието на хиляди богоотстъпници. Протегни ръката си към Мене...”

Протегнах осквернената си ръка към Исус, а Той протегна Своята. И от пръстите на моя Господ излезе Огън, чиито пламъци докоснаха измамливия образ, сътворен върху дланта ми. Така образът се превърна на змийски. И както в първия случай, змията падна от ръката ми на пясъка и запълзя на зиг-заг, като се отдалечаваше от мен и от Господа. А Исус ме попита:

“Да заповяда ли твоят Господ на такъв камък да става Хляб? Да заповяда ли твоят Господ светският прочит на Божието Слово, като изява на Божията Воля? Да нарека ли теологията Истина, а гримът на Езавел - помазание?”

“Не, Господи мой! Да не бъде!”

А Исус отново каза:

“И няма да бъде, момчето Ми. Защото именно в тази пустиня Отец Ми прави изпита с Небесния Хляб. Но ти си спомни какво гласеше молитвата, която Аз ви оставих като съвършен пример. Имаше ли в нея думи, свързани с изкушението...”

“Да, Господи! Защото стиховете гласят:

“И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия...”

“Виж тогава и стиховете в Евангелието, които обясняват защо Аз постих в пустинята...”

Погледнах евангелските стихове и те бяха повече от убедителни. Затова казах на Исус:

“Господи, ето писаното:

“А Исус, пълен с Святия Дух, когато се върна, от Йордан, бе воден от Духа из пустинята четиридесет дена, дето бе изкушаван от дявола...”⁶

А тогава Исус каза:

“Колко от вас разбраха, че изкушението в пустинята може да бъде издържано само от Мен? Колко от вас разбраха, че именно затова трябва да се молят на Отец Ми да не ги въвежда в изкушение? Кажете Ми тогава какво се случва с всички онези, които си мислят, че отдавна са пълни с Божията Сила? Какво се случва с онези, които си мислят, че са придобили Небесния Хляб, когато дори изобщо не са Го вкушали? Не тръгват ли такива съзнателно към пустинята, понеже са станали тщеславни и са решили, че няма какво повече да променят в себе си?”

“Да, Исусе! Именно така се получава! Защото всеки, който твърди, че Ти живееш в сърцето му, бива изпитан за думите си, за да се сбъдне писаното, че:

“...човек се изпитва чрез онова, с което се хвали...”⁷

След думите ми Гласът на Исус стана необикновено сериозен. А Той ми каза:

“Нека всеки, в чието сърце има Дух от Духа Ми и Живот от Живота Ми, да знае, че единственият начин да избегнете изкушението в пустинята, е като започнете да давате даром от Небесния Хляб. Ако някой не дава даром Мен и Моето, но се закрепява с измама и нечестие, то такъв непременно ще бъде доведен в пустинята, за да го обладаят камъните на лукавия. Понеже не е счел Хлябът от Небето за дар, то и затова дяволът ще измами такъв в пустинята, за да счита Мен и Моето за стока. Затова казвам и всички запомнете думите Ми:

Отец Ми въвежда в изкушение гордите и нечестивите, за да паднат в същата пропаст на нечестие, в каквата е паднал и дяволът! Тогава такива, като вдигнат камъните на лукавия, носят ги в Храма, за да изграждат своя си вертеп.

⁶ (Лука 4:1-2)

⁷ (Притчи 27:21)

Отец Ми пази Верните и смирените, които винаги и навсякъде знаят, че не са свои си, понеже са изкупени с Кръвта Ми. И ако някой не е свой си, то нищо не е негово, но Божие. А Божиите неща идват от Бащата към чедата Му даром.

Отец Ми ви иска даващи, а не продаващи! Защото Той даде Единородния Си Син за Спасението на целия свят, а не Го продаде! Който дава даром, той ще и да вкуси Небесния Хляб! Който продава Мен и Моето, той и занаят ще живее в пустинята, отгдето никога няма да излезе, догдето не отиде при баща си в тъмнината!

А сега, момчето Ми, нека те заведе в онези светли и съвършени места на Святия Дух, където ще видиш Господ като Хляб и Хлябът като Господ..."

След последните думи на Исус видението с пустинята се прекрати, а аз седнах да запиша цялото пророческо послание. Вярвам, че то те е докоснало и пред очите на сърцето ти Исус наистина е станал реален като Хлябът, Който слиза от Небето. Амин и Амин!

2. ВИДЕНИЕТО ПРИ МАМРИЕВИТЕ ДЪБОВЕ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Нужно ли е да те питам дали си виждал даващите и продаващите? Нужно ли е да излагам пред очите на сърцето ти всичката онази мерзост, в която са потънали последните църкви? И не са ли станали тъмните камъни на лукавия като нов крайъгълен камък на мерзостта?

Как тогава да не се радва човекът-Антихрист, който скоро ще дойде да обладае нечестивите? Как да не се възрадва търговецът-дявол, след като древният вертеп в Ерусалимския Храм е като малка кибритена кутия пред днешните небостъргачи на вертепа Вавилон? Как да не се възрадат тези изкусителни демони, които успяха и все още успяват да заблуждават хиляди по хиляди? И може ли онзи, който с ухилено лице продава литературата си по лъскавите сергии на конференциите, да преживее покаяние? Може ли такъв да разбере, че Исус никога не е бил за него като Хляб на Живота? Може ли такъв да разбере колко съдба е скрита в думите на Исус:

“И кой е оня баща между вас, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък? Или, ако му поиска риба, наместо риба, ще му даде змия? Или, ако поиска яйце, ще му даде скорпия? И тъй, ако вие, които сте зли знаете да давате блага на чадата си, колко повече Небесният Отец ще даде Святия Дух на ония, които искат от Него!”⁸

Какво тогава търсят камъните, змиите и скорпиите на дявола в Църквата? И ако Небесният Отец дава даром на чедата Си хляб, риба и яйце, то кой е онзи дързък и нахален, жесток и злобен човек, който ще обръща Божията Благодат в похотливост, като се отрича от Единствения Владетел и наш Господ Исус Христос? Кой е този безсъвестен и извратен в духа на своя ум, който е решил в сърцето си, че Бог е досущ като него - като търговец с очила, който натиска калкулатор и пресмята колко още ще спечели от Помазанието и Благодатта, които излива над човеците?

⁸ (Лука 11:11-13)

Братко мой! Сърцето ми се тресе и духът ми непрестанно избива на плач и ридание за съдбата на днешните прогнили и прогизнали от заблуда църкви.

Църкви на наемници!

Вертепи на търговци!

Кошари на вълци!

И колкото и да съм искал да махна с ръка и да кажа, че всеки заслужава съдбата си и участието си, пак дълбоко вътре в мен Отец запалва Милостта Си, понеже не иска никоя от овците Му да загине. Затова ще бъда безкрайно щастлив, ако чрез това слово поне един сляп прогледне и един глух чуе. Нещата, които сега Господ Исус ще разкрие пред сърцето ти, са наистина прекрасни и аз се моля те да се влеят в духа ти и да бъдат онези бистри потоци, с които ти ще дадеш плода си на времето си.

Господ отново беше при мен и ме вдигна високо при Себе Си. Тогава Той ми каза:

“Виж сега видението с Мамриевите дъбове, когато се явих на Авраам. Защото всички трябва да разберат какъв беше Господният изпит спрямо помазаника Му. И ако вие искате да се наричате Авраамови чедра, то вършете Авраамовите дела. Тези дела, които сега ще видиш във видението...”

След последните думи на Исус пред очите ми се появи видение. Аз виждах самите високи и прекрасни Мамриеве дъбове, а близо до тях - шатъра на Авраам. Божият помазаник стоеше пред входа на самия шатър и слънцето грееше косо върху самото му лице. И ето, че там, при Мамриевите дъбове, се появи моят Господ заедно с двама от ангелите Си. В следващият миг Авраам Го забеляза. И като стана от мястото си, се завтече към Исус и ангелите. После падна на коленете си пред Господа, като каза:

“Господарю мой, ако съм придобил Твоето благоволение, моля Ти се, не отминавай слугата Си. Нека донесат малко вода, та си умийте нозете и си починете под дървото. И аз ще донеса малко хляб, да подкрепите сърцата си, и после ще си заминете; понеже затова дойдохте при слугата си...”⁹

⁹ (Битие 18:3-5)

Исус погледна на Авраам. И като му се усмихна, каза:

“Стори, както си казал...”¹⁰

А след това в самото видение Исус се приближи към мен и ми каза:

“Искам да видиш скритото в това видение. Понеже Авраам добре знаеше защо Господ е дошъл при него. Той знаеше, че трябва да хвърли Хляба си по водата, за да го намери след много дни. Затова виж с какви думи Авраам се обърна към жена си Сара...”

Погледнах в самото видение и забелязах, че Авраам влезе в шатъра си и каза на Сара:

“Пригответи по-скоро три мери чисто брашно, замеси и направи пити...”¹¹

В следващия миг Господ отново ми говореше, като казваше:

“Забелязваш ли думите на Авраам към Сара? Не ти ли напомнят тези Авраамови думи на едни други Мои думи, които ви говорих в Евангелието?”

Помазанието, което протичаше от Исус беше толкова силно, щото без всякакво съмнение Му отговорих:

“Исусе, Ти заяви в Евангелието за Небесното Царство, като каза:

“Небесното царство прилича на квас, който една жена взе и замеси в три мери брашно, докле вкисна всичкото...”¹²

И в това видение аз виждам как Авраам казва на Сара да извърши същото, а именно: Да вземе и замеси три мери чисто брашно...”

“Точно така е! Ти наистина улавяш силното помазание от твоя Господ. Но сега забележи, че в Моите думи Аз повече наблягам на квасът, с който жената замеси трите мери брашно, а не просто на мерите.

Кажи Ми тогава, кой е квасът в самото видение, което ти давам? Защото, без всякакво съмнение, Аз изговорих думите Си в Евангелието, за да могат разумните и мъдрите да открият всичко това в живота на Авраам и в случилото се при Мамриевите дъбове. Какъв е квасът в това видение?”

¹⁰ (Битие 18:5)

¹¹ (Битие 18:6)

¹² (Матей 13:33)

Погледнах отново на Авраам във видението и отговорих на Исус:

“Господи, именно вярата и преклонението на слугата Ти Авраам са квасът във видението. Защото той Ти отдаде почит като на Господ и Бог...”

“Виж тогава трите мери на тази почит. Защото всеки, при когото дойде Хлябът Христос, трябва да знае как да отдаде дължимото на Бога...”

След думите на Исус в сърцето ми отново изплуваха думите на Авраам. А той съвсем ясно казваше на Господ и двамата Му спътници:

“Нека донесат малко вода, та си умийте нозете и си починете под дървото. И аз ще донеса малко хляб, да подкрепите сърцата си, и после ще си заминете; понеже затова дойдохте при слугата Си...”

Така пред сърцето си аз наистина виждах трите мери на почитта към Бога. И затова отново казах на Исус:

“Господи, Авраам Ти показва почит в три неща. Първото беше, че той искаше да се умият нозете Ти. Второто, че поиска да Си починеш под дървото. И третото - че поиска да подкрепи Сърцето Ти с хляб...”

Исус се усмихна. А после каза:

“Запомни от твоя Господ, че именно това беше квасът, с който Авраам оказва почит на своя Бог. Вярата на Авраам беше този квас. Защото само истинската вяра в Бога би почела Христос с умиване на нозете Му. Това сторих Аз на учениците Си и Мария Магдалина на Мен. Защото само истинска вяра би поканила Господ да почине под дървото. Точно това стори Натанаил, когото видях под смоковницата и който прие Небесния Хляб в сърцето си. Защото само истинската вяра би подкрепила Господ с благоуханието на Неговия Хляб. А това правеха първите Ми последователи, които разчупваха Хляба с чистота и простосърдечие. И ето така ти разбираш, че в почитта и преклонението си пред Господ, Авраам наистина хвърли Хляба си по водата. Защото той отдаде на Господ цялата си любов и всичко чисто и Свято, с което Отец Ми беше изпълнил сърцето му.

Спомни си тогава отново стиховете, свързани с хвърлянето на Хляба по водата. Какво гласяха те?”

“Исусе! Тези стихове гласяха:

“Хвърли хляба си по водата, защото след много дни ще го намериш...”

“Виж тогава във видението с какво Господ се обеща на Авраам, след като вече беше вкусил от плода на сърцето му. Виж какво Авраам щеше да получи след много дни...”

Отново бях във видението и там усмихнатият Исус бе протегнал ръцете Си и ги беше поставил върху Авраамовите рамена, като му казваше:

“До година по това време Аз непременно ще се върна при тебе и, ето, жена ти Сара ще има син...”¹³

След думите към помазаника Си Господ отново се обърна към мен, като ми каза:

“Сега разбираш ли какво ще получи всеки, който хвърли Хляба си по водата? Сега разбираш ли, че ако Господ твоят Бог се обеща на Авраам да му даде син, то е, понеже слугата Му наистина хвърли Хляба по водата, за да го намери след много дни. И ако някога Сара се сдоби с Исаак, то кажи Ми - коя е днешната Сара и с какво се сдобива тя...”

Благословени Исусе!

В думите Ти трепти такава Светлина, щото не е възможно да ѝ устоиш! В Твоите прекрасни устни наистина извира Животът на Отца! Мога ли да ти кажа, братко мой, колко прекрасен и велик е нашият Господ? Защото докато Той ми говореше из дълбочините на духа ми се издигнаха думите на Апостол Павел, който казваше именно за Сара:

“Защото е писано, че Авраам имаше два сина, един от слугинята и един от свободната; но тоя, който бе от слугинята, се роди по плът, а оня, който бе от свободната, по обещание. И това е иносказание, защото тия жени представляват два завета, единият от Синайската планина, който ражда чада за робство, и той е Агар. А тая Агар представлява планината Синай в Арабия и съответства на днешния Ерусалим, защото тя е в робство с чадата си. А горният Ерусалим е свободен, който е [на всички] майка; защото е писано:

¹³ (Битие 18:10)

“Весели се, неплодна, която не раждаш; възгласи и извикай, ти, която не си била в родилни болки, защото повече са чедата на самотната, нежели чадата на омъжената”. А ние, братя, както Исаак, сме чада на обещание. Но, както тогава роденият по плът гонеше родения по Дух, така е и сега. Обаче, що казва писанието? “Изпъди слугинята и сина ѝ; защото синът на слугинята няма да наследи със сина на свободната”. За туй, братя, ние не сме чада на слугиня, а на свободната...”¹⁴

И тогава, в самото видение, аз паднах в нозете на Исус, като Му казах:

“Господи, днешната Сара е горният Ерусалим. А този горен Ерусалим може да роди само един син в сърцата ни и Този Син Си Ти!”

Господ погали главата ми и се усмихна, като каза:

“Нека всеки, който Ме обича, да знае, че единственият начин да Ме родите в сърцата си, е като започнете да хвърляте Хляба по водата, като се поучите и вдъхновите от преклонението и вярата на Авраам. Защото Господ вашият Бог до днес чака да измиете нозете Му, сиреч, да утвърдите в Пътя Ми и най-малките Ми и скромни братя. Защото Господ вашият Бог и до днес чака вярата ви да произрасти и от малко синапово семе да се превърне на голямо дърво, под чиято сянка да почина. Защото непременно вършеците Божията Воля ще влязат в Божията почивка и Сам Бог ще Си почине от делата Си. Защото непременно и навсякъде трябва да подкрепяте човеците с Мене, Който съм Хлябът на Живота. Защото Божият Хляб е Хлябът, който слиза от Небето и дава Живот на света. Защото да хвърлиш Хляба по водата ще рече да раздавате даром Мене и Моето, без да търсите каквато и да е корист и печалба от това си дело. Само така Отец Ми ще ви види във вярата на Авраам, за да ви извиси и до Лоното на Авраам!

Само така Аз мога да бъда роден в сърцата ви!

Колкото до нечестивите, за които Хлябът е стока на сергиите, а не принос на чиста и Свята Любов, то за такива е последното видение, което ще ти дам в тази книга...”

¹⁴ (Галатяни 4:22-31)

След думите на Исус видението с Мамриевите дъбове се прекрати, но онова сладко и прекрасно помазание от Исус остана да гори в жилите ми и да преизпълва сърцето ми. Искрено вярвам и се надявам, че то е запалило и твоето сърце, за да благоговееш и почиташ искрено Хляба на Живота.

Амин и Амин!

3. ВИДЕНИЕТО С ЦАРЯ, ОВЦЕТЕ И КОЗИТЕ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако има нещо, за което ревностно моля моя Господ, то това е Той да дарява Своите чеда с онова помазание и Присъствие на Святия Дух, което да пресече завинаги гравитацията на земята и земните помисли. Защото тези, които са земни, копнеят за земното, а онези, които са Небесни, копнеят за Небесното. Не е възможно земният да приеме Небесното или Небесният да приеме земното. Адвокатите на греха и дявола винаги ще търсят да оправдаят злите си дела. При тях винаги ще идва онзи съветник, чието верую гласи:

“Интереса клати феса...”

Затова те моля от цялото си сърце да не даваш на такива от Небесния Хляб, когато те самите Го продават, нито да се мъчиш да ги убеждаваш, че трябва да дават даром. Понеже такива винаги ще ти извадят калкулатор и ще ти покажат сметките си, за да разбереш на колко голяма загуба са, ако дават даром. А даването даром наистина е голяма загуба за плътта, греха и дявола. И трите загиват, когато стъпиш върху божествените принципи. И трите не могат да понасят, когато вървиш във вярата на Авраам. И трите се зъбят и съскат заплашително, когато върху Небесния Хляб не са сложени нужните цифри. Но аз искам да знаеш, че Господ наистина е приготвил и промислил превъзходно място за твоя дух и сърце. И това място са водите на Святия Дух. Тези води, където Господ Исус днес те призовава да хвърляш Небесния Хляб. Тези води, за които пророк Исаяя написа, като изяви на всички ни думите на нашия Небесен Баща:

“О вие, които сте жадни, дойдете всички при водите; и вие, които нямате пари, дойдете купете, та яжте; да! Дойдете, купете вино и мляко, без пари и без плата. Защо иждивявате пари за онова, което не е хляб, и трудът си за това, което не насища? Послушайте Ме с внимание и ще ядете благо, и душата ви ще се наслаждава с най-доброто. Приклонете ухото си и дойдете при

Мене, послушайте, и душата ви ще живее; и Аз ще направя с вас вечен завет според верните милости, обещани на Давида...”¹⁵

Виждаш ли, братко мой, как Отец се е клел да направи с нас Вечен Завет, според верните милости, обещани на Давид? Защо тогава мнозина отхвърлят Вечния Завет, а се стремят към евтини договори, където някой ги цани като продавачи на библии и всякакви други материали? Не знаят ли такива, че Вечния Завет затова е вечен, понеже не преминава в друг, докато договорите на търговците и издателствата скоро ще се прекратят? Какво им се пише тогава на търговците? Какво им се пише на тези затъпели в слушане и помрачени в разбиране, които винаги искат вярващите да иждивяват пари за онова, което не е Небесен Хляб, но тъмни камъни от пустинята на дявола? Нима мислят, че Отец ще погледне снизходително на мерзостта, която докара най-голямото запустение в църквите на западното тщеславие? Нима мислят, че няма време и съдба за всяко коварство и за всяко беззаконие? Нима мислят себе си за по-чисти и праведни от онези, върху чиито гърбове плющя Христовият бич?

Ах, как бих искал този бич да плющи днес, за да избави утре!

Как бих искал Господ да ги накаже днес, за да ги избави утре!

Но Истината е, че не се е намерила сила, която да отклони Отец от намеренията Му и да Го накара да покаже Милост към съдовете, които са предмети на Гнева Му. Понеже ако имаше такава сила, не би имало нито огнено езеро, нито Страшен Съд.

Видението, което сега ще получиш по Божията Воля, ще разкрие пред теб следствието за всички, които не дават, а продават. Затова нека и аз се пренеса към него. Господ отново вдигна духа ми при Себе Си, като ми каза:

“Запиши и предай на Църквата Ми всичко, което ще видиш. Понеже времето е твърде кратко и сега е мигът за мнозина да започнат да хвърлят Хляба по водата. Откажат ли да го сторят, нито пък ще Го намерят след много дни. Затова виж нещата, които ти показвам...”

¹⁵ (Исайя 55:1-3)

След думите на Исус пред очите ми се разкри грандиозно видение. Аз виждах Господ в цялата Му Небесна Слава. Той седеше на златен Трон, а изгледът Му беше такъв, щото главата Му светеше като слънцето и заслепяваше всеки поглед, който би се повдигнал, за да Го гледа. От Светлината на Исус всичко пред Него се виждаше толкова ясно, че личаха и най-малките подробности. Аз виждах две половини от служители, които бяха разположени съответно - едните от лявата Му страна, а другите - от дясната. Между двете половини имаше огромна разлика. Защото тези, които бяха отдясно, имаха светли дрехи, подобни на Дрехата на Царя, а другите, които бяха отляво, носеха черни и лъскави костюми, които отдалече лъщяха като перата на гарван. В следващият миг Небесният Цар се изправи. И като погледна към служителите от дясната Си страна, каза:

“Дойдете вие благословени от Отца Ми, наследете Царството, приготвено за вас от създанието на света. Защото огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях, и Ме прибрахте; гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме споходихте...” ¹⁶

Тогава един от служителите, който имаше съвършено смирение върху лицето си, каза на Царя:

“Господи, кога Те видяхме гладен, и Те нахранихме; или жаден, и Те напоихме? И кога Те видяхме странник, и Те прибрахме, или гол и Те облякохме? И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те споходихме?” ¹⁷

След думите на служителя Си Господ стана от Престола Си и се приближи към служителите Си от дясната страна. И като влезе навътре сред тях, докосна главата на един от спасените и каза:

“Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили...” ¹⁸

А след тези Си думи Исус отново проговори, като каза:

“Понеже всякога хвърляхте Небесния Хляб във водите на Святия Дух, то ето, че дойде мигът да Го намерите...”

¹⁶ (Матей 25:34-36)

¹⁷ (Матей 25:37-39)

¹⁸ (Матей 25:40)

След последните Си думи Исус вдигна ръката Си към Престола. Тогава от самия Престол започнаха да се изливат водите от Реката на Живота. И в тези води беше пълно с Небесен Хляб. Така водите започнаха да текат сред служителите от дясната Му страна, тъй щото за всеки, който беше хвърлял Хляба във водата, бе дошъл мигът да Го намери. А така последва ново чудо. Защото в мига, когато служителите на Исус вкусваха от Хляба, Който се връщаше при тях, те заблестяваха и се преобразяваха като Небесния Цар. А вътре в сърцето ми Святият Дух направи да заблестят Верните и правдиви думи на Исус, които буквално се реализираха пред очите ми:

“Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на Отца Си. Който има уши да слуша, нека слуша...” ¹⁹

В следващия миг след цялото Небесно знамение Исус се обърна към служителите от лявата страна, които бяха с преbledнели лица, понеже не се видяха сред удостоените с Небесния Хляб. И като ги погледна с гневен поглед, каза им:

“Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели. Защото огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте; странник бях, и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не Ме посетихте...” ²⁰

Тогава един от онези служители, върху чието лице беше изписана най-голяма гордост, дръзна да отвори устата си и казваше на Небесния Цар:

“Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не Ти послужихме?” ²¹

А Исус, като прегърна един от благословените Си братя, се приближи към самозванеца. И като посочи момъка в светлата дреха, каза:

“Истина ви казвам: Понеже не сте направили това на ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го направили...” ²²

А след това, за ужас на останалите служители от лявата страна, продължи да говори, като каза:

¹⁹ (Матей 13:43)

²⁰ (Матей 25:41-43)

²¹ (Матей 25:44)

²² (Матей 25:44-45)

“Вие никога не давахте! Вие всякога продавахте! Защото огладнях, а нямаше ни един измежду вас, който даром да Ми даде от Небесния Хляб. Защото ожаднях, а нямаше ни един от вас, който даром да Ми даде да пия от Извора на Живота. Защото бяха странни в очите ви Моите братя, когато ви поискаха даром. Защото затворихте най-чистите Ми и най-скромните Ми в тъмниците на всяко презрение и чародейна злоба.

Как сега искате от Мен Небесния Хляб, Който дава Вечния Живот, след като всякога предпочитахте тъмните камъни на лукавия?

Вие напразно сте Ми викали: Господи, Господи! Защото никога не сте вършили Волята на Отца Ми. Затова и Онзи, с Чиято Воля се поругахте, Той сега ви въздава...”

След думите на Небесния Цар проехтя Гласът на Отец, Който идваше из висините. И ето думите, които Отец изговори против слугите на лукавия:

“Времето на осъждането ви настана. Защото има време за всяко нещо, и срок за всяка работа под Небето. Време за раждане, когато Христовите родиха Христос и време за умирање; когато антихристите Го убиха в сърцата си. Време за насаждане, и време за изкореняване насаденото; време за убиване, и време за изцеляване; време за събаряне, и време за градене; време за плачене, и време за смеене; време за жалеене и време за ликуване; време за разхвърляне камъни, и време за събиране камъни... Нека точно сега лукавият да събере камъните си, които мнозина счетоха за Небесен Хляб...”

След думите на Отца земята под служителите на дявола се отвори и оттам излязоха хиляди демони, които моментално скачаха върху жертвите си. И като ги връзваха с вериги, ги откарваха надолу, в царството на вечния огън и жупел. Така Словото Господно за последен път извърши съдба върху даващите и продаващите. Тези, които даваха, като хвърляха Хляба по водата, непременно Го намериха и бяха преобразени в Славата Господна. А онези, които продаваха, ги настигна проклятието на Отца и Сина. Защото беше дошло времето и на дявола да събере своите си.

След самото видение Господ отново ми каза:

“Запиши всичко, което видя и никак да не се уплашиш, нито да се смутиш от яростта на търговците и теолозите. Дай това пророческо слово на Църквата Ми! Защото записаните в Книгата за Живот, непременно ще познаят, че им е говорил Господ.

Колкото до другите, за които Името Ми всякога е било кариера и бизнес, те ще продължат както с кариерата, така и с бизнеса си. Защото кариерите непременно са пълни с камъни, а бизнесът с камъните е изкушение, което земните не могат да откажат.

Ето, ида скоро! Блажени Моите, които дават, а не продават!

Проклети от сега и завинаги всички търговци и теолози, всички чародеи и грабители, както и всички убийци на Името Ми!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”